

(Đề thi có 02 trang)

Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

Họ và tên....

Số báo danh....

I. ĐỌC - HIỂU (3.0 điểm): Đọc đoạn thơ sau và trả lời các câu hỏi bên dưới:

(1) "Giấc mơ của anh hề
Thấy mình thành triệu phú (...)
Giấc mơ người hát xẩm nhục nhậ
Thức dậy giữa lâu đài rực rỡ
Thằng bé mở còi lạnh giá
Thấy trong tay chiếc bánh không lồ
Trên đá lạnh, người tù
Gập bầy chim cánh trắng
Kẻ u tối suốt đời cúi mặt
Bỗng thành thoi đứng dưới mặt trời.
(2) Giấc mơ đêm cứu vớt cho ngày
Trong hư ảo người sống phân thực nhất
Cái không thể nào tới được
Đã giục con người
Vươn đến những điều đạt tới
Những giấc mơ êm đêm
Những giấc mơ nổi loạn
Như cánh chim vẫy gọi những bàn tay.
(3) Đời sống là bờ
Những giấc mơ là biển
Bờ không còn nếu chẳng có khơi xa..."

(Trích "Giấc mơ của anh hề" - Lưu Quang Vũ)

- Câu 1(0.5 điểm). Xác định thể thơ của văn bản. - thi do -
Câu 2(0.5 điểm). Trong văn bản trên, đời sống và giấc mơ được ví như điều gì?
Câu 3(1.0 điểm). Anh / chị hiểu như thế nào về nội dung của hai câu thơ:

"Giấc mơ đêm cứu vớt cho ngày
Trong hư ảo người sống phân thực nhất"?

- Câu 4(1 điểm). Anh / chị có đồng tình với tác giả khi ông cho rằng:

"Đời sống là bờ
Những giấc mơ là biển
Bờ không còn nếu chẳng có khơi xa... "?

Lí giải vì sao?

II. LÀM VĂN (7.0 điểm)

Câu 1. (2.0 điểm)

Từ nội dung đoạn thơ ở phần Đọc hiểu, hãy viết 01 đoạn văn ngắn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về vấn đề: giấc mơ vẫy gọi con người. ;

Câu 2 (5.0 điểm)

Trong "Vợ chồng A Phủ", Tô Hoài viết:

"Ngày Tết, Mị cũng uống rượu. Mị lén lấy hũ rượu, cứ uống ực từng bát. Rồi say, Mị lịm mặt ngồi đấy nhìn mọi người nhảy đồng, người hát, nhưng lòng Mị thì đang sống về ngày trước. Tại Mị vắng vắng tiếng sáo gọi bạn đầu làng. Ngày trước, Mị thổi sáo giỏi. Mùa xuân này, Mị uống rượu

bên bếp và thổi sáo. Mị uốn chiếc lá trên môi, thổi lá cũng hay như thổi sáo. Có biết bao nhiêu người mê, ngày đêm đã thổi sáo đi theo Mị.

Rượu đã tan lúc nào. Người về, người đi chơi đã vắng. Mị không biết, Mị vẫn ngồi trơ một mình giữa nhà. Mãi sau Mị mới đứng dậy, nhưng Mị không bước ra đường chơi, mà từ từ bước vào buồng. Chẳng năm nào A Sử cho Mị đi chơi Tết. Mị cũng chẳng buồn đi. Bây giờ Mị ngồi xuống giường, trông ra cái cửa sổ lỗ vuông mờ mờ trăng trắng. Đã từ nãy, Mị thấy phơi phới trở lại, trong lòng đột nhiên vui sướng như những đêm Tết ngày trước. Mị trẻ lắm. Mị vẫn còn trẻ. Mị muốn đi chơi. Bao nhiêu người có chồng cũng đi chơi ngày Tết. Huống chi A Sử với Mị, không có lòng với nhau mà vẫn phải ở với nhau! Nếu có nắm lá ngón trong tay lúc này, Mị sẽ ăn cho chết ngay, chứ không buồn nhớ lại nữa. Nhớ lại, chỉ thấy nước mắt ứa ra. Mà tiếng sáo gọi bạn yêu vẫn lừng lơ bay ngoài đường.

Anh ném pao, em không bắt

Em không yêu, quả pao rơi rồi...

Lúc ấy, A Sử vừa ở đâu về, lại đang sửa soạn đi chơi. A Sử thay áo mới, khoác thêm hai vòng bạc vào cổ rồi bịt cái khăn trắng lên đầu. Có khi nó đi mấy ngày mấy đêm. Nó còn muốn rình bắt mấy người con gái nữa về làm vợ. Cũng chẳng bao giờ Mị nói gì.

Bây giờ Mị cũng không nói. Mị đến góc nhà, lấy ống mỡ, xắn một miếng bỏ thêm vào đĩa đèn cho sáng. Trong đầu Mị đang rập rờn tiếng sáo. Mị muốn đi chơi, Mị cũng sắp đi chơi. Mị cuộn lại tóc. Mị với tay lấy cái váy hoa vắt ở phía trong vách. A Sử đang sắp bước ra, bỗng quay lại, lấy làm lạ. Nó nhìn quanh, thấy Mị rút thêm cái áo. A Sử hỏi:

– Mà muốn đi chơi à?

Mị không nói. A Sử cũng không hỏi thêm nữa. A Sử bước lại, nắm Mị, lấy thắt lưng trói hai tay Mị. Nó xách cả một thúng sợi đay ra trói đứng Mị vào cột nhà. Tóc Mị xõa xuống, A Sử cuộn luôn tóc lên cột, làm cho Mị không cúi, không nghiêng được đầu nữa. Trói xong vợ, A Sử thắt nốt cái thắt lưng xanh ra ngoài áo rồi A Sử tắt đèn, đi ra, khép cửa buồng lại”.

(Theo Ngữ Văn 12, Tập hai, Nxb Giáo dục Việt Nam, 2017, tr. 7 – 8)

Phân tích nhân vật Mị trong đoạn trích trên. Từ đó nhận xét về nghệ thuật miêu tả tâm lí nhân vật Mị.